

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 grudnia 2020 r.
(OR. en)

14222/1/20
REV 1

CLIMA 363
ONU 92

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	14005/20
Dotyczy:	Zgłoszenie do UNFCCC w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w sprawie aktualizacji ustalonego na poziomie krajowym wkładu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich

Delegacje otrzymują w załączniku zgłoszenie na powyższy temat, zatwierdzone przez Radę na jej 3782. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 17 grudnia 2020 r.

**ZGŁOSZENIE SPORZĄDZONE PRZEZ NIEMCY I KOMISJĘ EUROPEJSKĄ
W IMIENIU UNII EUROPEJSKIEJ I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH**

Berlin, 17 grudnia 2020 r.

Dotyczy: Aktualizacja ustalonego na poziomie krajowym wkładu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich

Niniejsze zgłoszenie obejmuje trzy części: wprowadzenie, zaktualizowany i zwiększony, ustalony na poziomie krajowym wkład oraz informacje przedstawione w celu ułatwienia jasności, przejrzystości i zrozumiałości tego wkładu.

I. WPROWADZENIE

Kontekst wypracowania zwiększonego ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE

1. W dniu 6 marca 2015 r. Unia Europejska i jej państwa członkowskie zgłosiły swój zaplanowany, ustalony na szczeblu krajowym wkład (INDC) wraz z załącznikiem zawierającym wymierne i jakościowe informacje na temat INDC, zgodnie z decyzjami podjętymi na 20. sesji Konferencji Stron (COP) w Limie.
2. Gdy w październiku 2016 r. UE ratyfikowała porozumienie paryskie, INDC UE stał się jej wkładem ustalonym na poziomie krajowym (NDC).
3. W grudniu 2019 r. Rada Europejska (szefowie państw lub rządów państw członkowskich UE, przewodniczący Rady Europejskiej i przewodnicząca Komisji Europejskiej) poparła cel, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej UE do 2050 r., zgodnie z porozumieniem paryskim¹. 5 marca 2020 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła długoterminową strategię rozwoju niskoemisyjnego UE i jej państw członkowskich odzwierciedlającą ten cel neutralności klimatycznej i przedłożyła ją Sekretariatowi UNFCCC².

¹ Konkluzje Rady Europejskiej z 12 grudnia 2019 r., EUCO 29/19.

² Długoterminowa strategia UE odzwierciedlająca cel neutralności klimatycznej jest dostępna na stronie internetowej UNFCCC: <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/long-term-strategies>

4. W lipcu 2020 r. Rada Europejska uzgodniła, że „Wyjątkowy charakter sytuacji gospodarczej i społecznej wynikającej z kryzysu związanego z COVID-19 wymaga wyjątkowych działań służących wsparciu odbudowy i zapewnieniu odporności gospodarek państw członkowskich. Plan europejskiej odbudowy będzie wymagał ogromnych inwestycji publicznych i prywatnych na szczeblu europejskim w celu trwałego sprowadzenia Unii na ścieżkę prowadzącą do zrównoważonej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, tworzenia miejsc pracy oraz naprawy bezpośrednich szkód spowodowanych pandemią COVID-19 przy jednoczesnym wspieraniu zielonych i cyfrowych priorytetów Unii.”³
5. Na tym samym posiedzeniu przywódcy UE uzgodnili, że budżet UE (wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (WRF)), wzmocniony Europejskim Instrumentem na rzecz Odbudowy, określanym jako Next Generation EU (NGEU), będzie głównym europejskim narzędziem służącym realizacji tych wysiłków. „Działania w dziedzinie klimatu zostaną włączone do głównego nurtu polityk i programów finansowanych w ramach WRF i NGEU. Ogólny cel w zakresie klimatu wynoszący 30 % będzie miał zastosowanie do łącznej kwoty wydatków z WRF i NGEU i zostanie odzwierciedlony w stosownych celach w przepisach sektorowych. Te cele w przepisach sektorowych powinny być zgodne z celem polegającym na osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. i przyczyniać się do osiągnięcia nowych unijnych celów w zakresie klimatu na 2030 r., które zostaną uaktualnione do końca roku. Jako ogólna zasada, wszystkie wydatki UE powinny być spójne z celami porozumienia paryskiego.”³
6. Przywódcy UE uzgodnili ponadto, że „wydatki UE powinny być spójne z [...] zasadą »nie szkodzić« w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Skuteczna metoda monitorowania wydatków związanych z klimatem i ich wyników, w tym sprawozdawczość i stosowanie odpowiednich środków w przypadku niedostatecznych postępów, powinna zapewnić, aby kolejne WRF jako całość przyczyniały się do realizacji porozumienia paryskiego. Komisja składa roczne sprawozdanie na temat wydatków związanych z klimatem.”³

³ Konkluzje Rady Europejskiej, 17–21 lipca 2020 r. – EUCO 10/20.

7. Przywódcy UE uzgodnili ponadto, że „aby zaradzić społecznym i gospodarczym skutkom związanym z dążeniem do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. i nowego unijnego celu w zakresie klimatu na 2030 r., utworzony zostanie mechanizm sprawiedliwej transformacji, w tym Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji.”³
8. W tym kontekście 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska zatwierdziła nowy, znacznie bardziej ambitny unijny cel klimatyczny na 2030 r.
9. W następstwie umowy o wystąpieniu między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz po upływie okresu przejściowego, który zakończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., Zjednoczone Królestwo nie będzie od tego dnia uczestniczyć w ustalonym na poziomie krajowym wkładzie Unii Europejskiej. Podczas gdy pierwotne zgłoszenie ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE miało zastosowanie również do Zjednoczonego Królestwa, niniejsza aktualizacja ma zastosowanie do UE i jej 27 państw członkowskich.
10. Przedkładając niniejszy dokument, UE aktualizuje i zwiększa swój ustalony na poziomie krajowym wkład w odpowiednim czasie przed COP26, a jednocześnie przygotowuje się do wdrożenia planu *Next Generation EU* na rzecz zrównoważonej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność po kryzysie związanym z COVID-19. Ambitne działanie na rzecz klimatu to nie tylko sposób stawienia czoła kryzysowi klimatycznemu i kryzysowi różnorodności biologicznej, lecz także strategia wzrostu gospodarczego, zwycięska nie tylko dla samej Europy, ale również dla całego świata. Jak wskazała Rada Unii Europejskiej, rozwiązania oparte na zasobach przyrody odgrywają ważną rolę w rozwiązywaniu globalnych problemów, takich jak utrata różnorodności biologicznej i degradacja ekosystemów, ubóstwo, głód, problemy dotyczące zdrowia, niedobór wody i susze, różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn, zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi oraz zmiana klimatu⁴.

⁴ Konkluzje Rady z 19 grudnia 2019 r. (dok. 15272/19).

Informacje na temat tego, w jaki sposób UE podjęła działania w celu wdrożenia swojego wstępnego ustalonego na poziomie krajowym wkładu od czasu ratyfikacji porozumienia paryskiego

11. Od czasu ratyfikacji porozumienia paryskiego UE przyjęła ambitne, wiążące ramy prawne, aby zrealizować swój wstępny ustalony na poziomie krajowym wkład. Połączony wpływ polityk UE obowiązujących aktualnie na podstawie tych ram zapewni co najmniej redukcje zadeklarowane we wstępnym ustalonym na poziomie krajowym wkładzie UE.
12. Główne polityki krajowe przyjęte od czasu ratyfikacji porozumienia paryskiego podsumowano w poniższych punktach. Dalsze szczegóły na temat polityk mających znaczenie dla wdrażania ustalonego na poziomie krajowym wkładu przedstawione są w informacjach służących jasności, przejrzystości i zrozumiałości ujętych w załączniku do niniejszego zgłoszenia.
13. Polityki te zostaną poddane przeglądowi w świetle zwiększonego ustalonego na poziomie krajowym wkładu określonego w sekcji II, zostaną też odpowiednio zmienione informacje służące jasności, przejrzystości i zrozumiałości.
14. Cele w zakresie redukcji emisji zgodnie z obowiązującym prawodawstwem UE przedstawiane są w podziale na sektory objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), sektory nieobjęte systemem handlu uprawnieniami do emisji na mocy rozporządzenia o wspólnym wysiłku redukcyjnym (ESR) oraz emisje i pochłanianie w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem uwzględnione w rozporządzeniu LULUCF.
15. EU ETS, który funkcjonuje od 2005 r., nakłada opłaty za emisję dwutlenku węgla, ustalając pułap maksymalnej liczby uprawnień do emisji. Podczas gdy większość uprawnień do emisji jest sprzedawana na aukcji, sektory narażone na ryzyko ucieczki emisji otrzymują nieodpłatnie część swoich uprawnień w oparciu o poziomy odniesienia, które nagradzają najwydajniejsze instalacje w każdym sektorze.

16. Aby wywiązać się ze swojego wstępnego ustalonego na poziomie krajowym wkładu, UE dokonała przeglądu swojego prawodawstwa dotyczącego EU ETS⁵ i wprowadziła do niego zmiany. Przyspieszy to roczne obniżki pułapu z 1,74 % do 2,2 % począwszy od 2021 r., a także będzie miało zastosowanie w odniesieniu do lotnictwa. Nowa rezerwa stabilności rynkowej w ramach ETS uwzględnia wszelkie zwiększanie nadwyżek, które podważyłoby prawidłowe funkcjonowanie rynku EU ETS, a uprawnienia znajdujące się w rezerwie i przekraczające pewien poziom – począwszy od 2023 r. – tracą ważność.
17. W ramach ESR UE uzgodniła przepisy określające indywidualne wiążące cele dla państw członkowskich w zakresie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych EU ETS⁶. Cele te są zróżnicowane, aby uwzględnić sprawiedliwość i efektywność kosztową.
18. Emisje pochodzące z lotnictwa są obecnie uwzględnione w prawodawstwie UE i zostaną częściowo objęte środkami międzynarodowymi w ramach ICAO. Emisje pochodzące z lotnictwa są objęte EU ETS; obecnie zakres EU ETS jest jednak ograniczony do lotów w Europejskim Obszarze Gospodarczym.
19. UE przyjęła również nowe rozporządzenie w sprawie emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych z sektora LULUCF⁷, w którym określono wiążące zobowiązanie dla każdego z państw członkowskich do zapewnienia, aby rozliczane emisje z użytkowania gruntów były co najmniej równoważone odpowiednim pochłanianiem CO₂ z atmosfery poprzez działanie w tym sektorze.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE.

20. Ponadto uzgodniono ambitne cele w zakresie poprawy efektywności energetycznej i zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w koszyku energetycznym UE. Efektywność zużycia energii końcowej i pierwotnej w UE wzrosnie do 2030 r. o co najmniej 32,5 % w porównaniu z historyczną wartością odniesienia⁸. Nowy cel zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej ma osiągnąć poziom co najmniej 32 % do 2030 r.⁹, co będzie oznaczało niemal podwojenie w stosunku do poziomów z 2017 r.¹⁰ Cele te prowadzą do większych, niż pierwotnie zakładano, redukcji emisji gazów cieplarnianych.
21. Nowe wiążące cele zmniejszą emisje CO₂ pochodzące z transportu drogowego. Do 2030 r. emisje CO₂ na kilometr z samochodów osobowych sprzedawanych w UE muszą zostać zmniejszone średnio o 37,5 % w stosunku do poziomów z 2021 r., a z nowych samochodów dostawczych – średnio o 31 % w stosunku do poziomów z 2021 r.¹¹ Emisje CO₂ na kilometr z nowych dużych samochodów ciężarowych muszą zostać zmniejszone średnio o 30 % w stosunku do poziomów z okresu referencyjnego 2019/2020. W ramach obowiązkowego przeglądu w 2022 r. cele mogą zostać zmienione lub rozszerzone na mniejsze samochody ciężarowe, autobusy, autokary i przyczepy¹².

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.

¹⁰ W 2017 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w UE wyniósł 17,52 % zgodnie ze sprawozdaniem Komisji Europejskiej z postępów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych za 2019 r. (COM(2019) 225 final).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 z dnia 20 czerwca 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych pojazdów ciężkich oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 i (UE) 2018/956 oraz dyrektywę Rady 96/53/WE.

22. Poczyniono również postępy w dalszym ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂. Dokonano przeglądu przepisów dotyczących odpadów, zaostrzając cele w zakresie składowania i recyklingu oraz wspierając w UE gospodarkę o obiegu zamkniętym¹³. Produkcja i zużycie paliw kopalnych w UE będą nadal spadać, co doprowadzi do zmniejszenia związanych z nimi emisji niezorganizowanych innych niż CO₂.
23. W ramach przygotowań do wdrożenia poprawki z Kigali do Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową UE uchwaliła w 2015 r. przepisy, które ograniczą o 66 % do 2030 r. emisje fluorowanych gazów cieplarnianych w porównaniu z poziomami z 2014 r. Cel ten osiąga się poprzez ograniczenie całkowitej sprzedaży najważniejszych fluorowanych gazów cieplarnianych, wprowadzenie zakazu stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych w wielu nowych rodzajach urządzeń oraz zapobieganie emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych z istniejących urządzeń¹⁴.
24. Rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami na rzecz klimatu¹⁵ usprawnia zarządzanie unijną polityką klimatyczno-energetyczną poprzez wprowadzenie wiarygodnych ogólnounijnych ram sprawozdawczości i monitorowania na lata 2021–2030. Państwa członkowskie przygotowały zintegrowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030, które obejmują ich wkłady krajowe na rzecz osiągnięcia połączonych celów w zakresie energii i klimatu, a także powiązane zobowiązania w ramach porozumienia paryskiego.

¹³ Dyrektywa (UE) 2018/850, dyrektywa (UE) 2018/851, dyrektywa (UE) 2018/852 nakładają na przykład wymóg, by do 2030 r. 70 % wszystkich odpadów opakowaniowych i, do 2035 r., 65 % odpadów komunalnych było poddawanych recyklingowi, a składowanie odpadów komunalnych zostało zmniejszone do 10 %.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013.

25. Łącznie polityki te przyczynią się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 40 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.¹⁶
26. 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji, by oceniła, w jaki sposób wszystkie sektory gospodarki mogą najlepiej przyczynić się do osiągnięcia celu na 2030 r., i by przedstawiła niezbędne wnioski. W ramach Europejskiego Zielonego Ładu Komisja Europejska w 2021 r. przedstawi również nową strategię UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu.

II. USTALONY NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁAD (NDC)

27. UE i jej państwa członkowskie pragną przekazać następujący ustalony na poziomie krajowym wkład. UE i jej państwa członkowskie, działając wspólnie, są zobowiązane do osiągnięcia wiążącego celu zakładającego ograniczenie w UE emisji netto gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 55% w porównaniu z poziomem z roku 1990.

Niniejszy ustalony na poziomie krajowym wkład i towarzyszące mu informacje zawarte w załączniku zastępują zgłoszenie przekazane przez UE i jej państwa członkowskie w dniu 6 marca 2015 r. zawarte w tymczasowym rejestrze NDC UNFCCC i od dnia otrzymania niniejszego zgłoszenia przez Sekretariat będą uznawane za obowiązujący ustalony na poziomie krajowym wkład utrzymany przez UE i jej państwa członkowskie na mocy art. 4 porozumienia paryskiego.

III. INFORMACJE NIEZBĘDNE DLA JASNOŚCI, PRZEJRZYSTOŚCI I ZROZUMIENIA USTALONEGO NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁADU UE

28. W 2018 r. w Katowicach, po zakończeniu pierwszej sesji Konferencji Stron służącej jako spotkanie stron porozumienia paryskiego (CMA1), strony przyjęły wytyczne dotyczące informacji niezbędnych dla jasności, przejrzystości i zrozumienia, stosownie do ich ustalonych na poziomie krajowym wkładów, oraz zdecydowanie zachęcały strony do przekazywania tych informacji w odniesieniu do ich pierwszego ustalonego na poziomie krajowym wkładu, w tym podczas jego aktualizacji lub informowania o nim do 2020 r.

¹⁶ Ogólnounijnna ocena krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja Europejska COM(2020) 564.

29. W załączniku do niniejszego zgłoszenia aktualizuje się informacje przekazane przez UE i jej państwa członkowskie wraz z jej INDC. Opisano w nim polityki UE uzgodnione od czasu ratyfikacji porozumienia paryskiego przez UE i obowiązujące w momencie przedstawiania niniejszego zgłoszenia. Informacje te zostaną poddane przeglądowi w świetle zwiększonego ustalonego na poziomie krajowym wkładu określonego w sekcji II, zostaną też przyjęte kolejne strategie UE w celu osiągnięcia tego wkładu.
-

INFORMACJE UŁATWIAJĄCE JASNOŚĆ, PRZEJRZYSTOŚĆ I ZROZUMIENIE ZAKTUALIZOWANEGO USTALONEGO NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁADU UNII EUROPEJSKIEJ I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W RAMACH CZASOWYCH 2021–2030

Informacje niezbędne dla jasności, przejrzystości i zrozumienia ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE

Punkt Wytyczne CMA 1

Informacje służące jasności, przejrzystości i zrozumiałości mające zastosowanie do ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE

1 Wymierne informacje dotyczące punktu odniesienia (w tym, w stosownych przypadkach, rok bazowy):

a)	Rok (lata) referencyjny(-e), rok (lata) bazowy(-e), okres(-y) referencyjny(-e) lub inny(-e) punkt(-y) początkowy(-e);	1990
b)	Wymierne informacje na temat wskaźników referencyjnych, ich wartości w roku (latach) referencyjnym(-ych), roku (latach) bazowym(-ych), okresie(-ach) referencyjnym(-ych) lub innym(-ych) punkcie(-tach) początkowym(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, w roku docelowym;	Kwantyfikacja wskaźnika referencyjnego będzie opierać się na całkowitych krajowych emisjach podanych przez Unię Europejską w sprawozdaniu dotyczącym wykazu krajowego i może być aktualizowana w związku z ulepszeniami metodologicznymi sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych.
c)	Odnosnie do strategii, planów i działań, o których mowa w art. 4 ust. 6 porozumienia paryskiego, lub polityk i środków będących elementami ustalonych na poziomie krajowym wkładów, w przypadku gdy ust. 1 lit. b) powyżej nie ma zastosowania, Strony przekazują inne istotne informacje;	Nie dotyczy
d)	Cel w stosunku do wskaźnika referencyjnego, wyrażony liczbowo, na przykład jako wartość procentowa lub wielkość redukcji;	Obejmujące całą gospodarkę ograniczenie w UE emisji netto gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.
e)	Informacje na temat źródeł danych wykorzystanych do ilościowego określenia punktu(-ów) referencyjnego(-ych);	Kwantyfikacja wskaźnika referencyjnego będzie opierać się na danych zgłoszonych przez Unię Europejską w sprawozdaniu dotyczącym wykazu krajowego.
f)	Informacje na temat okoliczności, w których Strona może aktualizować wartości wskaźników referencyjnych.	Wartości mogą być aktualizowane w związku z ulepszeniami metodologicznymi sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych.

Ramy czasowe lub okresy wdrażania:

a)	Ramy czasowe lub okres wdrażania, w tym daty rozpoczęcia i zakończenia, zgodnie z wszelkimi dalszymi odpowiednimi decyzjami przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron porozumienia paryskiego;	1 stycznia 2021 r. – 31 grudnia 2030 r.
b)	W zależności od tego, czy jest to cel jednoroczny czy wieloletni, stosownie do przypadku.	Cel jednoroczny, 2030 r.

3 Zakres obowiązywania i zasięg:

a)	Ogólny opis celu;	<p>Celem jest ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych w całej gospodarce w roku bazowym o co najmniej 55 %, bez udziału międzynarodowych jednostek emisji.</p> <p>Zasięg geograficzny: UE i jej państwa członkowskie (Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Niemcy, Łotwa, Malta, Niderlandy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Włochy i Węgry)¹</p> <p>Informacje przedstawione dalej w tej sekcji podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu. Prawodawstwo przyjęte dotychczas przez UE określa, w jaki sposób UE i jej państwa członkowskie są odpowiedzialne za osiągnięcie redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % w różnych sektorach gospodarki. Prawodawstwo to obejmuje następujące przepisy:
dyrektywa (UE) 2003/87/WE ostatnio zmieniona dyrektywą 2018/410 w odniesieniu do redukcji emisji, które mają zostać osiągnięte w sektorach objętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie indywidualnych wiążących</p> |
|----|-------------------|--|

¹ W tym regiony najbardziej oddalone UE (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Majotta, Reunion, Saint-Martin (Francja), Wyspy Kanaryjskie (Hiszpania), Azory i Madera (Portugalia)).

celów redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie poza zakresem unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji; rozporządzenie (UE) 2018/841 w sprawie uwzględniania i rozliczeń – w unijnych ramach – emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem.

Dodatkowe przepisy i środki łagodzące, na szczeblu UE i w państwach członkowskich, przyczyniają się do redukcji niezbędnych do osiągnięcia tego celu. Przykłady na szczeblu UE przedstawiono w sekcji 4 a i (wewnętrzne uzgodnienia instytucjonalne).

b) Sektory, gazy, kategorie i rezerwuary objęte ustalonym na poziomie krajowym wkładem, w tym, w stosownych przypadkach, spójne z wytycznymi Międzypaństwowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC);

Dalsze szczegóły zostaną przedstawione zgodnie z wytycznymi IPCC w sporządzanych co dwa lata sprawozdaniach Unii Europejskiej na temat przejrzystości,

Sektory objęte wkładem:

Energia

Do wstępnego ustalonego na poziomie krajowym wkładu zalicza się lotnictwo cywilne, w wyliczeniach uwzględnia się m.in. emisje pochodzące z wylotów, które rozpoczynają się w UE, na podstawie paliw sprzedawanych w UE. Niniejsze informacje podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu.

Do wstępnego ustalonego na poziomie krajowym wkładu zalicza się krajową żeglugę wodną jak w wykazach gazów cieplarnianych. Niniejsze informacje podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu.

Inne podsektory energii są objęte zakresem jak w wykazach gazów cieplarnianych.

Procesy przemysłowe i wykorzystanie produktów (jak w wykazach gazów cieplarnianych)

Rolnictwo (jak w wykazach gazów cieplarnianych)
 Odpady (jak w wykazach gazów cieplarnianych)
 Użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo
 (LULUCF) (więcej informacji na temat tego sektora można znaleźć
 w sekcji 5e)

Gazy:

dwutlenek węgla (CO₂)
 metan (CH₄)
 podtlenek azotu (N₂O)
 fluorowęglowodory (HFC)
 perfluorowane związki węgla (PFC)
 heksafluorek siarki (SF₆)
 trójfluorek azotu (NF₃)

c)	W jaki sposób Strona wzięła pod uwagę pkt 31 lit. c) i d) decyzji 1/CP.21; (wskazać, w jaki sposób Strona dąży do uwzględnienia wszystkich źródeł i pochłaniaczy, i uzasadnić wykluczenie jakichkolwiek kategorii)	Ponieważ ustalony na poziomie krajowym wkład UE dotyczy całej gospodarki, jest on zgodny z tym przepisem.
d)	Dodatkowe korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu wynikające z działań przystosowawczych lub planów dywersyfikacji gospodarczej Stron, w tym opis konkretnych projektów, środków i inicjatyw działań przystosowawczych lub planów dywersyfikacji gospodarczej Stron.	Nie dotyczy

4 Procesy planowania:

a)	Informacje na temat procesów planowania, które Strona zobowiązała się zrealizować, by przygotować swój ustalony na szczeblu krajowym wkład oraz, jeżeli są dostępne, informacje na temat przygotowanych przez Stronę planów wdrażania, w tym, w stosownych przypadkach:	zwiększony cel opiera się na dogłębnej ocenie skutków ² , jak też na wkładzie zainteresowanych stron uzyskanym dzięki społecznym konsultacjom ³ .
(i)		Poniżej podsumowano akty prawne i ustalenia instytucjonalne przyjęte

² Dokument roboczy służb Komisji SWD (2020) 176.

³ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

wewnętrzne rozwiązania instytucjonalne, udział społeczeństwa i zaangażowanie społeczności lokalnych i ludów tubylczych w sposób uwzględniający aspekt płci;

dotychczas przez UE. Informacje przedstawione dalej w tej sekcji podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu. Zgodnie z unijną procedurą ustawodawczą wszystkie akty ustawodawcze podlegają konsultacjom społecznym przed ich przyjęciem przez Radę Unii Europejskiej i Parlament Europejski.

Mechanizmy zarządzania, planowania i monitorowania określono w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu oraz w europejskim prawie o klimacie⁴. Chodzi m.in. o wzmocniony system zarządzania związany z zintegrowanym planowaniem, sprawozdawczością i monitorowaniem w dziedzinie polityki klimatyczno-energetycznej, w tym w odniesieniu do celów w zakresie klimatu i energii, polityk, środków i prognoz, a także przepisy dotyczące wielopoziomowego udziału społeczeństwa, jak też konsultacje społeczne, które mają przeprowadzić państwa członkowskie w ramach przygotowywania zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu w celu realizacji swoich celów polityki do 2030 r. Te akty prawne zawierają klauzule przeglądowe zgodnie z pięcioletnim cyklem przewidzianym w porozumieniu paryskim.

UE przyjęła kompleksowy zbiór prawnie obowiązujących przepisów wewnętrznych wdrażających wszystkie aspekty wstępnego ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE w celu osiągnięcia co najmniej 40 % redukcji emisji gazów cieplarnianych. Kluczowymi aktami prawnymi są te, o których mowa w sekcji 3a, dotyczące unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, wiążących celów dla państw członkowskich i sektora LULUCF.

⁴ Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie). COM(2020) 563 (obecnie w trakcie wewnętrznego procesu legislacyjnego UE)

Inne akty prawne zostały zmienione i wzmocnione, aby przyczynić się do osiągnięcia wstępnego celu ustalonego na poziomie krajowym wkładu: w tym dyrektywy (UE) 2018/2001 i 2018/2002 w sprawie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, dyrektywa (UE) 2018/844 w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, rozporządzenia (UE) 2019/631 i (UE) 2019/1242 ustanawiające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych, lekkich pojazdów użytkowych i pojazdów ciężkich, dyrektywa (UE) 2019/1161 w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego, dyrektywy (UE) 2018/850, 2018/851 i (UE) 2018/852 poprawiające gospodarowanie odpadami i promujące gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz rozporządzenie (UE) nr 517/2014 w sprawie zmniejszenia ilości fluorowanych gazów cieplarnianych w UE.

- (ii) Kwestie kontekstowe, w tym, w stosownych przypadkach, między innymi:
- a uwarunkowania krajowe, takie jak geografia, klimat, gospodarka, zrównoważony rozwój i eliminacja ubóstwa;
- b najlepsze praktyki i doświadczenie związane z przygotowaniem ustalonego na poziomie krajowym wkładu;
- c inne aspiracje zależne od kontekstu oraz priorytety uznane w momencie przystępowania do porozumienia paryskiego

Ustalony na poziomie krajowym wkład UE jest przygotowywany w kontekście zaangażowania UE na rzecz równości płci i priorytetów przekrojowych, wyrażonych w zobowiązaniach, takich jak:

- europejski pakt na rzecz równości płci⁵;
- zobowiązanie na rzecz tworzenia i maksymalizowania synergii między społecznym, środowiskowym i gospodarczym wymiarem zrównoważonego rozwoju⁶;
- poparcie UE dla przyjęcia oenztowskiej Deklaracji praw ludów tubylczych (UNDRIP)⁷;
- uwzględnianie przez państwa członkowskie aspektów praw człowieka i równości płci w swoich planach krajowych i strategiach w ramach unijnego rozporządzenia w sprawie

⁵ Konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie europejskiego paktu na rzecz równości płci (2011–2020).

⁶ Konkluzje Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r. pt. *Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona*.

⁷ Konkluzje Rady z dnia 15 maja 2017 r. w sprawie ludów tubylczych.

b) Szczegółowe informacje mające zastosowanie do Stron, w tym regionalnych organizacji integracji gospodarczej i ich państw członkowskich, które osiągnęły porozumienie w sprawie wspólnego działania na mocy art. 4 ust. 2 porozumienia paryskiego, w tym do Stron, które zgodziły się działać wspólnie, oraz do warunków odnośnego porozumienia Stron, zgodnie z art. 4 ust. 16–18 porozumienia paryskiego;

UE i jej państwa członkowskie niniejszym powiadamiają sekretariat o zamiarze wspólnego działania na mocy art. 4 ust. 2 porozumienia paryskiego w ramach przepisów określonych w sekcji 3 lit. a) powyżej, w których opisano, w jaki sposób UE i jej państwa członkowskie są odpowiedzialne za osiągnięcie tego ustalonego na poziomie krajowym wkładu.

Informacje przedstawione dalej w tej sekcji podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu.

Odnosne redukcje emisji, obowiązujące w momencie przedstawiania niniejszego zgłoszenia, przedstawione są poniżej.

- Na mocy dyrektywy (UE) 2018/410 – unijny system handlu uprawnieniami do emisji: UE zmniejszy do 2030 r. swoje emisje z sektorów objętych tymi przepisami o 43 % w stosunku do poziomów z 2005 r.;
- Na mocy rozporządzenia (UE) 2018/842 każde państwo członkowskie UE zmniejszy do 2030 r. swoje emisje z sektorów nieobjętych EU

⁸ Rozporządzenie (UE) 2018/1999.

ETS w stosunku do poziomów z 2005 r. zgodnie z następującymi wskaźnikami procentowymi: Belgia 35 %, Bułgaria 0 %, Republika Czeska 14 %, Dania 39 %, Niemcy 38 %, Estonia 13 %, Irlandia 30 %, Grecja 16 %, Hiszpania 26 %, Francja 37 %, Chorwacja 7 %, Włochy 33 %, Cypr 24 %, Łotwa 6 %, Litwa 9 %, Luksemburg 40 %, Węgry 7 %, Malta 19 %, Niderlandy 36 %, Austria 36 %, Polska 7 %, Portugalia 17 %, Rumunia 2 %, Słowenia 15 %, Słowacja 12 %, Finlandia 39 %, Szwecja 40 %.

- Na mocy rozporządzenia (UE) 2018/841 w sprawie uwzględniania i rozliczeń – w unijnych ramach – emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do unijnych ram, w latach 2021–2025 i 2026–2030, każde państwo członkowskie zapewnia, aby emisje nie przewyższały pochłaniania, co oblicza się jako sumę całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania na jego terytorium łącznie we wszystkich kategoriach rozliczania gruntów, według rozliczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

c) Sposób, w jaki Strona, przygotowując swój ustalony na poziomie krajowym wkład, uwzględniła wyniki globalnego przeglądu, zgodnie z art. 4 ust. 9 porozumienia paryskiego;

Nie dotyczy, ponieważ globalny przegląd nie został przeprowadzony.

- d) Każda ze Stron, której ustalony na poziomie krajowym wkład na mocy art. 4 porozumienia paryskiego obejmuje działania przystosowawcze lub plany dywersyfikacji gospodarczej prowadzące do dodatkowych korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu zgodnie z art. 4 ust. 7 porozumienia paryskiego, przedstawia informacje dotyczące następującej kwestii:
- (i) w jaki sposób przy opracowywaniu ustalonego na poziomie krajowym wkładu uwzględniono gospodarcze i społeczne konsekwencje środków reagowania;
- (ii)

Konkretne projekty, środki i działania, które mają zostać wdrożone, by przyczynić się do dodatkowych korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu (m.in. informacje na temat planów dostosowawczych, które także przynoszą dodatkowe korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu), które mogą obejmować m.in. kluczowe sektory, takie jak energetyka, zasoby, zasoby wodne, zasoby przybrzeżne, osiedla ludzkie i planowanie przestrzeni miejskiej, rolnictwo i leśnictwo; oraz działania na rzecz dywersyfikacji gospodarczej, które mogą obejmować m.in. sektory, takie jak przetwórstwo i przemysł, energetyka i górnictwo, transport i komunikacja, budownictwo, turystyka, nieruchomości, rolnictwo i rybołówstwo

5 Założenia i podejścia metodyczne, w tym założenia i podejścia metodyczne do szacowania i rozliczania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych oraz, w stosownych przypadkach, pochłaniania:

- a) Założenia i podejścia metodyczne stosowane do rozliczania antropogenicznych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych zgodnie z ustalonym na poziomie krajowym wkładem Strony, spójnie z decyzją 1/CP.21 pkt 31 oraz wytycznymi w zakresie rozliczania przyjętymi przez CMA;
- Obecne podejście jest zgodne z metodami i wspólnymi wskaźnikami ocenianymi przez IPCC (zob. pkt 5 lit. d) poniżej). Przewiduje się, że najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. podejście to będzie zgodne z wytycznymi w zakresie rozliczania dotyczącymi ustalonych na poziomie krajowym wkładów zawartymi w załączniku II do decyzji 4/CMA.1.

b)	Założenia i podejścia metodyczne stosowane do rozliczania wdrażania polityk i środków lub strategii w ustalonym na poziomie krajowym wkładzie;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE to wyrażona w wartościach bezwzględnych redukcja emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce.
c)	W stosownych przypadkach, informacje o tym, w jaki sposób Strona uwzględni istniejące metody i wytyczne na mocy konwencji w celu rozliczenia antropogenicznych emisji i pochłaniania, zgodnie z art. 4 ust. 14 porozumienia paryskiego, w razie potrzeby;	Zob. pkt 5 lit. d) poniżej.
d)	Metody i wskaźniki IPCC stosowane do szacowania antropogenicznych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych;	Metody: Wytyczne IPCC 2006. Wskaźniki: Współczynnik globalnego ocieplenia w perspektywie 100 lat zgodnie z piątym sprawozdaniem oceniającym IPCC.
e)	Założenia, metody i podejścia właściwe dla danego sektora, kategorii lub rodzaju działalności zgodne z wytycznymi IPCC, w stosownych przypadkach, w tym, w razie potrzeby:	Informacje w sekcji 5 lit. e) ppkt (i)–(iii) oraz w sekcji 5 lit. f) ppkt (i) odnoszą się do ram polityki obowiązujących w momencie przedkładania niniejszego zgłoszenia. Podlega to przeglądowi w świetle zwiększonego celu. Unijne ramy polityki LULUCF opierają się na wytycznych IPCC, zasadach przejrzystości, dokładności, kompletności, spójności i porównywalności i obowiązujących zasadach rozliczania, w celu ich aktualizacji i polepszenia w latach 2021–2030. Ramy polityki określają rozliczane emisje i pochłanianie netto, przyczyniając się do osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie lądowych pochłaniaczy netto w UE w perspektywie długoterminowej.
(i)	Podejście do kwestii emisji i późniejszego pochłaniania na zarządzanych gruntach dotkniętych zjawiskami katastrofalnymi;	Państwa członkowskie mogą korzystać z ustaleń dotyczących zjawisk katastrofalnych na gruntach zalesionych i zarządzanych gruntach leśnych określonych w art. 10 rozporządzenia (UE) 2018/841 i w załączniku VI do tego rozporządzenia.
(ii)	Podejście stosowane do rozliczania emisji i pochłaniania z pozyskanych produktów drzewnych;	UE stosuje podejście do produkcji określone w wytycznych IPCC; zob. również art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/841 i załącznik V do tego rozporządzenia.

(iii)	Podejście stosowane w celu zajęcia się skutkami struktury klas wieku drzewostanów;	Prognozowane poziomy odniesienia dla zarządzanych gruntów leśnych (grunty leśne pozostające gruntami leśnymi) biorą pod uwagę strukturę klas wieku drzewostanów, tak aby uwzględniano zmiany w praktykach zarządzania; zob. również art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/841 i załącznik IV do tego rozporządzenia.
f)	Inne założenia i podejścia metodyczne stosowane do zrozumienia ustalonego na poziomie krajowym wkładu oraz, w stosownych przypadkach, szacowania odpowiednich emisji i pochłaniania, w tym:	Nie dotyczy
(i)	Sposób konstruowania wskaźników referencyjnych, poziomu(-ów) bazowego(-ych) lub referencyjnego(-ych), w tym, w stosownych przypadkach, poziomów referencyjnych właściwych dla danego sektora, kategorii lub rodzaju działalności, w tym na przykład kluczowych parametrów, założeń, definicji, metod, stosowanych źródeł danych i modeli;	<p data-bbox="1182 475 2132 544">Informacje przedstawione dalej w tej sekcji podlegają przeglądowi w świetle zwiększonego celu.</p> <p data-bbox="1182 587 2132 692">Te elementy podejścia UE zostały opracowane zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi wykazów gazów cieplarnianych; zgodnie z decyzją 18/CMA.1</p> <p data-bbox="1182 735 2132 1209">Rozliczanie emisji i pochłaniania z sektora LULUCF odbywa się zgodnie ze szczegółowymi zasadami w zależności od kategorii rozliczania gruntów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/841. Do gruntów zalesionych i gruntów wylesionych stosuje się poziom bazowy zero (obliczanie brutto-netto). Do zarządzanych gruntów trawiastych, zarządzanych gruntów uprawnych i zarządzanych terenów podmokłych stosuje się jako poziom bazowy średnie emisje w latach 2005–2009 (obliczanie netto-netto). Do zarządzanych gruntów leśnych stosuje się jako poziom bazowy poziom referencyjny dla lasów w oparciu o kontynuację praktyk gospodarki leśnej w latach 2000–2009 oraz uwzględniając strukturę klas wieku drzewostanów zgodnie z prognozą obejmującą cały okres zgodności. Sama obecność zasobów węgla jest wyłączona z rozliczania.</p> <p data-bbox="1182 1252 2132 1358">Kategorie LULUCF: Emisje i pochłanianie występujące w zgłoszonych kategoriach gruntów leśnych, gruntów uprawnych, użytków zielonych i terenów podmokłych, w tym zmiana sposobu użytkowania gruntów</p>

między tymi kategoriami, oraz między tymi kategoriami a gruntami zabudowanymi i innymi gruntami.

Pule LULUCF: biomasa nadziemna; biomasa podziemna; ściółka; martwe drewno; węgiel organiczny w materii gleby; pozyskane produkty drzewne.

(ii)	W przypadku Stron o ustalonych na poziomie krajowym wkładach zawierających składniki inne niż gazy cieplarniane, informacje na temat założeń i podejść metodycznych stosowanych w odniesieniu do tych składników, stosownie do przypadku;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE to wyrażona w wartościach bezwzględnych redukcja emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce.
(iii)	W przypadku czynników wpływających na zmianę klimatu uwzględnionych w ustalonych na poziomie krajowym wkładach nieobjętych wytycznymi IPCC – informacje na temat sposobu szacowania tych czynników;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE obejmuje wyłącznie czynniki objęte wytycznymi IPCC (zob. sekcja 3 b).
(iv)	W razie potrzeby dalsze informacje techniczne;	Nie dotyczy.
g)	Zamiar wykorzystania, w stosownych przypadkach, dobrowolnej współpracy na mocy art. 6 porozumienia paryskiego.	<p>Unijny cel redukcji emisji netto o co najmniej 55 % do 2030 r. ma zostać osiągnięty wyłącznie za pomocą środków w UE, bez udziału międzynarodowych jednostek emisji.</p> <p>Norwegia, Islandia i Liechtenstein uczestniczą w EU ETS od 2008 r., a w 2020 r. weszła w życie umowa łącząca unijne i szwajcarskie systemy handlu uprawnieniami do emisji. UE nadal bada możliwości powiązania EU ETS z innymi dojrzałymi i solidnymi systemami handlu uprawnieniami do emisji.</p> <p>UE będzie rozliczać swoją współpracę w ramach EU ETS z tymi i wszystkimi innymi Stronami w sposób spójny z wytycznymi przyjętymi przez CMA1 i wszelkimi dalszymi wytycznymi uzgodnionymi przez CMA.</p>

6 W jakiej mierze, zdaniem Strony, jej ustalony na poziomie krajowym wkład jest sprawiedliwy i ambitny w świetle jej uwarunkowań krajowych:

- a) W jakiej mierze, zdaniem Strony, jej ustalony na poziomie krajowym wkład jest sprawiedliwy i ambitny w świetle jej uwarunkowań krajowych;

Zwiększony ustalony na poziomie krajowym wkład UE stanowi znaczący postęp, wykraczający zarówno poza jej obecne zobowiązanie do redukcji emisji o 20 % do 2020 r. w porównaniu z 1990 r., jak i jej ustalony na poziomie krajowym wkład zgłoszony w momencie ratyfikacji porozumienia paryskiego. Zarówno początkowy ustalony na poziomie krajowym wkład, jak i niniejsza aktualizacja, wymagają znacznie większych redukcji emisji, niż przewidywano, przy dotychczasowym scenariuszu postępowania w chwili ich przyjmowania.

Dzięki temu UE będzie nadal najbardziej wydajną pod względem emisji gazów cieplarnianych dużą gospodarką.

Emisje w państwach członkowskich UE osiągnęły szczytową wielkość w 1979 r.

Do końca 2019 r. UE i jej państwa członkowskie zmniejszyły już swoje emisje o około 26% w stosunku do poziomów z roku 1990, podczas gdy PKB w tym samym okresie wzrósł o ponad 64%.

W rezultacie średnie emisje na mieszkańca w UE i jej państwach członkowskich spadły z 12 ton ekwiwalentu CO₂ w 1990 r. do 8,3 ton ekwiwalentu CO₂. Dzięki temu UE jest już teraz najbardziej wydajną pod względem emisji gazów cieplarnianych dużą gospodarką⁹.

⁹ Dane historyczne przedstawione w niniejszej sekcji odnoszą się do 28 państw członkowskich UE do dnia 1 lutego 2020 r. W następstwie umowy o wystąpieniu między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz po upływie okresu przejściowego, który zakończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., wkład Zjednoczonego Królestwa w realizację celu na 2020 r. będzie zgłaszany do końca 2020 r. Najważniejsze ustalenia dotyczące najbardziej efektywnej pod względem emisji gazów cieplarnianych dużej gospodarki opierają się na ustaleniach (dla UE–28) den Elzen *et al.* (2019) Czy

b)	Względy sprawiedliwości, w tym refleksja nad równością;	Sprawozdanie specjalne IPCC w sprawie globalnego ocieplenia o 1,5 °C pokazuje, że działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu w wariantach ograniczenia ocieplenia do 1,5°C zazwyczaj prowadzą do zerowej emisji gazów cieplarnianych netto na poziomie globalnym w drugiej połowie bieżącego stulecia. Ten zwiększony ustalony na poziomie krajowym wkład jest zgodny z uzgodnionym przez UE celem polegającym na osiągnięciu neutralności klimatycznej UE do 2050 r. UE uważa zatem, że zwiększony ustalony na poziomie krajowym wkład jest sprawiedliwym wkładem w realizację celu porozumienia paryskiego dotyczącego temperatury na świecie.[...]
c)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 3 porozumienia paryskiego.	Dzięki temu zwiększonemu wkładowi ustalony na poziomie krajowym wkład UE jest ambitniejszy w porównaniu zarówno z jej zobowiązaniem na 2020 r., jak i z jej początkowo zgłoszonym ustalonym na poziomie krajowym wkładem. Zob. 6a
d)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 4 porozumienia paryskiego.	UE przestrzega tego przepisu, przyjmując wyrażony w wartościach bezwzględnych cel obejmujący całą gospodarkę
e)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 6 porozumienia paryskiego.	Nie dotyczy, ma zastosowanie wyłącznie do krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich

7 W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do osiągnięcia celu konwencji określonego w jej art. 2:

gospodarki grupy G-20 osiągają wystarczające postępy, aby sprostać celom ustalonym na poziomie krajowym? Polityka energetyczna 126
<https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.11.027>.

- a) W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do osiągnięcia celu konwencji określonego w jej art. 2; Zdaniem UE jej zwiększony, ustalony na poziomie krajowym wkład jest zgodny z celem UNFCCC i długoterminowym celem porozumienia paryskiego UNFCCC, jak wyjaśniono w pkt 6a i 6b.
- b) W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do realizacji art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 1 porozumienia paryskiego.
-